

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 82.905 van 14 oktober 1999
in de zaak A. 87.096/X-9185.**

In zake : 1. Francine GODDERIE,
2. Marcel GODDERIE,
3. Yvonne CORBIER,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat L. CALLOENS,
kantoor houdende te 9300 AALST,
Désiré De Wolfstraat 28

tegen :

1. de gemeente HERNE,
2. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd
door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat G. BERVUETS,
kantoor houdende te 2800 MECHELEN,
Fr. Halsvest 33, bus 1.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Francine Godderie, Marcel Godderie en Yvonne Corbier op 4 oktober 1999 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid te vorderen van het besluit van 16 september 1999 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Herne waarbij aan HEREMANS-COPPENS de vergunning wordt verleend voor het bouwen van een mestvarkensstal en het regulariseren van een loods, aan de Rendries te Herne, kadastraal bekend sectie F, nrs. 254f, 261l en 226a/deel, onder verbeurte van een dwangsom van 100.000 frank per dag dat de gemeente nalaat "de uitvoering van de bouwvergunning te verbieden";

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gelet op de beschikking van 5 oktober 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 13 oktober 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. LUST;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat L. CALLOENS, die verschijnt voor verzoekers, van Advocaat J. DE SMET die, loco Advocaat T. TAFFIJN verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van Advocaat M. HERMANS die, loco Advocaat G. BERVOETS verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. BARRA;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat verzoekende partijen op 17 september 1999 kennis kregen van het bestaan van het bestreden besluit; dat hun raadsman dezelfde dag om inzage en afschrift van het bouwdoossier heeft gevraagd; dat daar op 24 september 1999 gevolg is aan gegeven; dat de

vordering op 4 oktober is ingesteld; dat de werken nog niet begonnen zijn; dat niet wordt betwist dat het op te richten gebouw een "snelbouwconstructie" is die "in amper een paar dagen zal gerealiseerd zijn"; dat verzoekende partijen stellen dat "de afbraak van een wederrechtelijk opgetrokken gebouw steeds een vrij onzeker iets is"; dat dit terecht is, het "streng 'afbraakbeleid'" waarop de verwerende partijen wijzen ten spijt; dat de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangenomen;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoekende partijen een tweede middel afleiden uit de "schending van de artikelen 42 en 43 van de Stedenbouwwet, het redelijkheidsbeginsel en de motiveringsplicht"; dat zij onder meer stellen wat volgt :

"Bovendien valt het op dat ook de motivering van de bouwvergunning zelf een loutere weergave is van het advies van de Gemachtigde Ambtenaar dat op zichzelf reeds een loutere weergave is van het verslag van de intercommunale Haviland.

Uit niets blijkt dat de gemeente, die het best geplaatst is om (...) een eigen mening te geven over de plaatselijke toestand, een eigen beoordeling heeft gedaan van het dossier.

Het feit dat de beslissingen van het College onder de controle vallen van de Gemachtigde Ambtenaar ontslaat het College niet van de plicht om zich een eigen opvatting te vormen en te onderzoeken of een bouwaanvraag de behoorlijke aanleg van de plaats niet in het gedrang brengt en of aan de eisen gesteld ter waarborging van die goede aanleg -door het College beter gekend dan door de Gemachtigde Ambtenaar- is tegemoetgekomen";

Overwegende dat de eerste verwerende partij repliceert dat "het niet aan de gemeente Herne is om uit te leggen waarom men een advies volgt", dat alleen "indien men een advies niet volgt, men dient te motiveren waarom men dit niet doet", dat er geen sprake is van een gebrek aan motivering en dat de gemeente "zich volledig terecht (heeft) aangesloten bij de argumentatie

van de gemachtigde ambtenaar en de Intercommunale"; dat de tweede verwerende partij stelt dat de gemeente zelf de bezwaren omstandig heeft omschreven en beantwoord, dat de gemachtigde het antwoord tot het zijne heeft gemaakt en dat vervolgens de gemeente zijn advies heeft gevolgd, en dat "de gemeente niet kan verweten (worden) zomaar klakkeloos iets van iemand anders over te nemen",

Overwegende dat het college van burgemeester en schepenen met het oog op de afgifte van een regelmatige bouwvergunning aan HEREMANS-COPPENS, er toe gehouden was te onderzoeken of de bouwaanvraag de behoorlijke aanleg van de plaats al dan niet in het gedrang bracht en of aan de eisen gesteld ter waarborging van die goede aanleg was tegemoetgekomen; dat het zich daar een eigen opvatting over moest vormen en die zienswijze, ten einde te voldoen aan het artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurs-handelingen, in de redengeving van de bouwvergunning formeel tot uitdrukking brengen;

Overwegende dat de bestreden beslissing tot het verlenen van de bouwvergunning besluit onmiddellijk na de letterlijke weergave van het advies van de gemachtigde ambtenaar; dat met die reproductie weliswaar is voldaan aan het vereiste van artikel 43, § 4, eerste lid, van het decreet van 22 oktober 1996 betreffende de ruimtelijke ordening, volgens hetwelk de vergunning het beschikkend gedeelte van het advies van de gemachtigde ambtenaar moet overnemen; dat bedoelde verplichting ertoe strekt het toezicht van de gemachtigde ambtenaar op de beslissingen van het college van burgemeester en schepenen mogelijk te maken; dat het nakomen van die verplichting het college evenwel niet vrijstelt van een eigen beoordeling; dat de redengeving van het bestreden besluit niet formeel van zodanige beoordeling doet blijken; dat het besproken onderdeel van het tweede middel ernstig lijkt;

Overwegende, wat de derde voorwaarde betreft, dat verzoekende partijen onder meer doen gelden dat zij constant zicht zullen hebben op het gebouw, met "een 'banale' architectuur van het industriële type", dat eerste verzoekende partij zowel vanuit de keuken als vanuit de living en de slaapkamer uitkijkt op de te bouwen stal, terwijl zij nu "een prachtig uitzicht heeft op het prachtig open landschap achter haar woning", dat de stal een hoogte zal hebben van 5,20 m en zal leiden tot verlies van lichtinval in de tuin;

Overwegende dat verwerende partijen doen gelden dat het nadeel beperkt is, dat "de hinder voor-spelbaar was voor het pand van verzoekers dat zo goed als tegen de hoek van de straat is gebouwd (zo)dat logischerwijze kon (worden) verwacht dat de buur (die) aan de andere zijde tegen de hoek aanbouwde verder op zijn pand kon gaan bouwen"; dat zij er tevens op wijzen dat het nadeel niet ernstig kan genoemd worden "rekening gehouden met het feit dat men in een agrarisch gebied woont" en dat er voorwaarden zijn opgelegd;

Overwegende dat eerste verzoekende partij op een aanpalend perceel woont; dat de opgelegde voorwaarde van een groenscherm het bestaan van de visuele hinder bevestigt; dat het verlies aan uitzicht niet kan worden toegeschreven aan de planbestemming agrarisch gebied; dat het nadeel alleszins in hoofde van de eerste ver-zoekende partij ernstig en moeilijk te herstellen is;

Overwegende dat voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn om een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid toe te wijzen;

Overwegende, wat de dwangsom betreft, dat een eerdere bouwvergunning van 25 augustus 1998 aan

HEREMANS-COPPENS bij arrest nr. 75.899 van 24 september 1998 geschorst werd; dat niet blijkt dat de bouwwerken spijts de schorsing begonnen of voortgezet zijn en dat de gemeente daar in voorkomend geval niet tegen is opgetreden; dat er geen reden lijkt om aan te nemen dat de gemeente nu wel zal weigeren gevolg te geven aan een schorsing van de bouwvergunning van 16 september 1999,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing van 16 september 1999 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Herne waarbij aan HEREMANS-COPPENS de vergunning wordt verleend voor het bouwen van een mestvarkensstal en het regulariseren van een loods, aan de Rendries te Herne, kadastraal bekend sectie F, nrs. 254f, 261l en 226a/deel.

Artikel 2.

De vordering tot het opleggen van een dwangsom wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op veertien oktober 1900 negenennegentig, door :

de H.	J. LUST,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. LUST.